

Markus

Markus was nog maar een heel klein mannetje toen hij bij ons kwam. Mensen die op de dag van de overdracht in Kootwijk meewandelden herinneren zich vast nog wel dat tengere kereltje dat met grote ogen om zich heen zat te kijken en zo'n verloren indruk maakte.

Rating: Not Rated Yet

[Ask a question about this product](#)

Description

Wij waren hem via Belgische dierenbeschermers op het spoor gekomen die wisten te vertellen dat hij heel snel weg moest bij het gezin waar hij woonde. Dus bestudeerden we de ledenlijst en keken we of we nog een lid hadden dat enigszins daar in de buurt woonde. En jawel! Ilse sprong in de auto en haalde spoorlags Markus bij zijn mensen op. Hij overnachtte bij haar en de volgende dag werd hij op de grens tussen België en Nederland overgedragen. Geen wonder toch dat hij niet meer zoveel van de wereld begreep?

Martine en Egon vonden dat Markus eerst eens een beetje moest acclimatiseren en daarom namen ze hem in huis. We besloten hem ook nog niet op de site te zetten, want ja, wat schrijf je dan?

Markus maakte eigenlijk best goede voortgang en leerde van de honden van Martine de eerste beginselen van normaal hondengedrag. Net toen we dachten, we weten nu wel ongeveer wat voor vlees we in de kuip hebben, en dus kan hij nu wel op de site, belde er een aardige mevrouw, die graag een whippet wilde. Een kennismakingsbezoek werd georganiseerd en na afloop ging Markus mee naar huis.

Zijn nieuwe mens is leraar aan een basisschool en toen we na een week of zo eens belden hoe het ging zei ze "ach, hij is net een kind uit groep 3, dat alles nieuw en eng vindt, maar dat komt wel goed, hoor!" En zo is het: met geduld kom je een heel eind, bij kinderen uit groep 3 en met jonge honden die een rare jeugd gehad hebben! Markus, doe je best. We hopen je af en toe eens te zien.